

Τῇ ἑ' τοῦ μηνὸς αὐγοῦστοῦ

Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως· Εὐσιγνίου μάρτυρος (†362).
Εὐγενίου ὁσίου τοῦ Αἰτωλοῦ.

* * * * *

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου

σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαταστήσεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ς'.

Ἦχος ♯ Πα ρ

K ^{B8}
 υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα
^{Πα}
 κου ου ου σο ο ον μου ει σα κου σο ον μου ου Κυ υ υ

ρι ι ι ι ε ^{Β8} Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ^{Δι}
 ει σα α α κου σο ο ο ον μου ^{Β8} προ σχεστη φω νη η
 η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου ^{Πα} εν τω κε κρα
 γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα ακου σο ον μου ου
 Κυ υ ρι ι ε ε ^{Β8}

Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η
 μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο
 ον σου ^{Δι} ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω
 ω ω ω ων μου ^{Β8} θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι
 νη η ει σα α α α κου σο ον μου Κυ υ ρι ι
 ε ε ^{Β8}

Ἡ Στιχολογία. ^{Β8}

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λα κηντω στο μα τι ι μου
 και θυ υ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^{Β8}

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη
 ρι ι ας του προ φα σι ζεσ θαι προ φα α σεις εν α μαρ τι

ι αἰς

Συνανθρώποις ἐργάζομενοι τὴν ἀνομιάν

καὶ οὐ μὴ συνδυσώμετα τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν

Παῖδε εὐσεβέμεδικοὶ ἐν ἐλευκαίᾳ

λεξιμέλλαιονδε αμαρτωλοῦ μηλίπα

νάα τωτὴν κεφαλὴν μου

Οτι ἐτικαὶ ἡ προσέχη μου ἐνταῖς εὐδο

καίαις αὐτῶν κατέποθησαν ἐχόμενα πέτρας

κριταὶ αὐτῶν

Ακουσονται τὰ ῥήματα αὐτοῦ ὅτι ἠδυνή

σαν ὡσεὶ παχὺ γῆς ἐργαγῆ ἐπιτηγῆς διέ

σκορπίσθη τὰ ὀστά αὐτῶν παρὰ τὸν Ἀάδην

Οτι πρὸς σε Κύριε Κύριε οἱ ὀφθαλμοί

οἱ μου ἐπισοιοίη ληψάμενα νεληστὴν ψυχήν

ἡν μου

Φύλαξόν με ἀποπάγιιδος ἡς συνέ

στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με ε νων την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε

ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

η μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απα γγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ εγνωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλεπον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π ρο σχεις προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο ο δρα

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμουτου

ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα πο δω ως μοι

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα ακ ου σον της φω νη ης μ

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χοντα εις την

φω νηντης δε η σε ω ως μου

Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Προεορτίων γ'.

Ἦχος δ'. Ἦδωκας σημείωσιν.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Δεῦτε συνανέλθωμεν, τῷ Ἰησοῦ ἀναβαίνοντι, εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, κάκει ἀκουσόμεθα, φωνῆς Θεοῦ ζῶντος, Πατρὸς προανάρχου, διὰ νεφέλης φωτεινῆς, προσμαρτυρούσης ἐν θείῳ Πνεύματι, αὐτοῦ τὴν γνησιότητα, τῆς αἰδίου Ὑιότητος, καὶ τὸν νοῦν φωτιζόμενοι, ἐν φωτὶ φῶς ὁφόμεθα.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δεῦτε προχορεύσωμεν, καὶ ἑαυτοὺς ἐκκαθάρωμεν, καὶ πιστῶς ἐτοιμάσωμεν, πρὸς θείαν ἀνάβασιν, τῆς ὑψηλοτάτης, Θεοῦ πολιτείας, ὅπως ἐπόπται τῆς αὐτοῦ, μεγαλειότητος ἐποφθείημεν, καὶ δόξης ἐπιτύχοιμεν, ἣν κατιδεῖν ἠξιώθησαν, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, μυστικῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, ἑαυτοὺς εἰς τὴν αὔριον, καλῶς εὐτρεπίσωμεν, ἐν ὄρει προσβῆναι, Θεοῦ τῷ ἁγίῳ, τὴν ἀναλλοίωτον Χριστοῦ, δόξαν ἀστράπτουσαν κατοπτεύσοντες, λαμπρῶς ὑπὲρ τὸν ἥλιον· καὶ τὸ τρισδὸν αὐγαζόμενοι, φῶς ἐν τούτῳ δοξάσωμεν, τὴν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀγίου γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Φοινηθεῖσαν ἐν αἵματι, τῆς σαρκός σου ἐνδέδυσαι, πορφυρίδα ἐνδοξε θεία χάριτι· καὶ κορυφῇ σῇ διάδημα, ἐπαναδησάμενος, ἀφθαρσίας κοινωνόν, τοῦ Σταυροῦ τε τὸ τρόπαιον, Μάρτυς πάνσοφε, δεξιᾷ περιφέρων ὥς περ σκῆπτρον, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις, διὰ παντὸς εὐφραινόμενος.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Στρατιώτης ἀήττητος, ἐγνωρίσθης Εὐσίγνιε· τοῦ Σταυροῦ τῷ ὄπλῳ γὰρ συμφραξάμενος, πρὸς συμπλοκὴν ἐξελέλυσθας, ἐχθροῦ

πολεμήτορος, καὶ κατέρῳαξας αὐτόν, ἀριστεύσας λαμπρότατα, καὶ τὸν στέφανον, εἰληφῳς τὸν τῆς νίκης ἐκ τοῦ μόνου, ἀθλοθέτου καὶ Δεσπότη, καὶ εἰς ἀεὶ βασιλεύοντος.

Στίχ. 5'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τοῖς τιμίοις σου πάθεσι, πάθος τίμιον ἔνδοξε, ἀθλητὰ Εὐσίγνιε ἐξεικόνισας· καὶ νικηφόρος γενόμενος, τὴν ἄνω μητρόπολιν, μετὰ πάντων κατοικεῖς, ἀθλοφόρων γηθόμενος, καὶ θεούμενος, κατὰ μέθεξιν θείαν· διὰ τοῦτο, τὴν σεπτὴν σου καὶ ἀγίαν, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

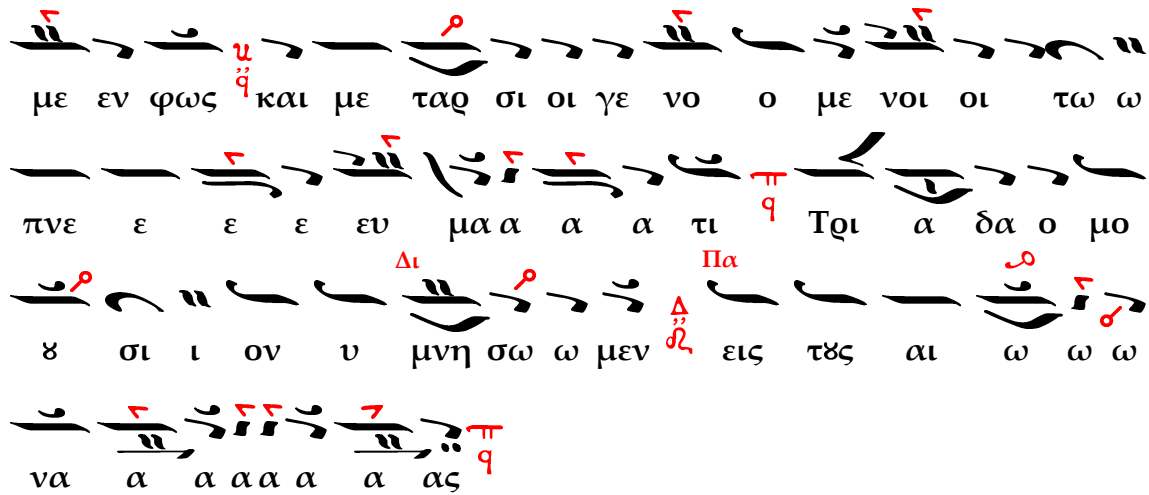
Ἦχος Πά Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τῶς
αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Δ ευ τε α να βω ω μεν εις το Ο ο ο ρο
ος Κυ ρι ι ι ι και εις τον οι κον τῶ Θε ε
ῶ ῶ ῶ ῶ ῶ η η η η μων και θε α σω με

θα την δο ο ο ξα αν της με τα μορ φω ω σε
ως α αυ τῶ δο ξαν ως μο νο γε νῶ ῶς πα α
α ρα α Πα α α τρος φω τι προ σλα α α βω

Ἄνευ εἰσόδου.

Ὁ προεστὼς ἡ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχινον εὐχαριστίαν χῦμα·
 Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου,
 μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
 ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὕμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον
 Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
 αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκεται τὸ Καταξίωσον, Κύριε.

Ὁ προεστὼς ἡ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους
 φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
 δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ
 σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
 παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ
 καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς
 μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς

ἐπομένως ἐξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῦ.

Φέγγει τῶν ἁρετῶν, ἐκλάμποντες προσβῶμεν, ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ, ὁφόμενοι τὴν θεῖαν, Κυρίου Μεταμόρφωσιν.

Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας. (πη' 12)

Σῆμα θεοπρεπές, Θεότητος δεικνύει, πρὸ τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύσταις, ὡς ἥλιος ἐκλάμπας, Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. (πη' 13)

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστὸς ἀμεῖψαι θέλων, ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρει, Θαβὼρ παραγυμνώσων, τοῖς Μύσταις τὴν Θεότητα.

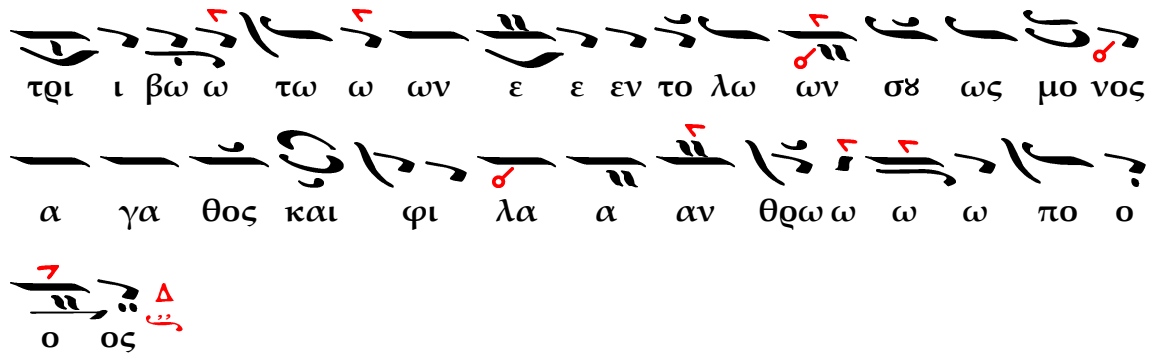
Δόξα. Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω ωνων α α μην

Ο ^{Δι} εν τω ο ρει τω Θα βωρ με τα μορ φω θεις εν
δο ξη η Χρι στε ε ε ε ε ο ο Θε ε ε ος
και υ πο δει ξαστοις μα θη η ται αι αις σθ την δο ξαν
της ση ης θε ο ο τη η η η τος κα ταυ
γα σον και η η μας τω φω τι της ση η η ης ε πι
γνω ω ω σε ε ε ε ως και ο δη γη η σον εν τη

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
ᾠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ᾔτοιμάσας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

καὶ εὐθὺς
Ἡ παράκλησις.

τὸ 2026 ἡ μεγάλη.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον
(Ποίημα τοῦ Βασιλέως Θεοδώρου Δούκα, τοῦ Λασκάρεως)

Ὁ ἀναγνώστης·

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς τὸ Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ
ἐξ ἑκατέρων τῶν χορῶν. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος ρ' Δι - ς

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ⲉ ευ λο

γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Εἶτα τὰ παρόντα τροπάρια.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-Θ

Τ η Θε ο το ο κω ω εκ τε νως νυν προσδρα μω
μεν α μαρ τω λοι οι και αι τα πει νοι και προ σπε σω
μεν εν με τα νοι α κρα ζον τες εκ βα θς ψυ χης
Δεσ ποι να βο η θη η σον εφ η μιν σπλαγ χνι
σθει σα σπευ σον α πολ λυ με ε θα υ πο πλη
θς πται σμα των μη α πο στρε ψης σς δς λς
κε νς σε γαρ και μο νηνελ πι δα κε κτη με θα

Δόξα. Τὸ αὐτό, ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Καὶ νῦν.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Ϡ.

Ὁ υ σ ι ω π η η σ ω ω μ ε ν π ο τ ε Θε ο τ ο κ ε
τας δυ να σ τει ει α ας σϠ λα λειν οι α να ξι οι
ει μη γαρ συ προ ἱ στα σο πρε σβε ευ ου σα τις
η μας ερ ρυ σα α το εκ το σϠ των κιν δυ νων
τις δε δι ε φυ λα α ξεν ε ως νυν ε λευ θε ρης
ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ σου σϠς γαρ δϠ
λϠς σω ζεις α ει εκ πα ντοι ων δει νω ων

Ὁ ἀναγνώστης (χῶμα).

Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι

τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶς
στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι. Ῥῥοαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Ἀ' Γα ρ

Α ρ μα τη λα την Φα ρα ω ε βυ θι σε τε ρα
τϩ ρ γϩ σα πο τε Μω σα ῖ κη ρα α βδος ϩ αυ ρο τυ
πως πλη ξα σα και δι ε λϩ σα θα λασσαν Ισ ρα ηλ
δε φυ γα α δα πε ζον ο δι ι την δι ε σωσεν
σματω Θε ω α να μελπον τα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Τ ων λυ πη ρων ε πα γω γαι χει μα ζϩ σι την τα πει

νην μϩ ψυ χην και συμ φο ρων νε ε φη την ε μην κα λυ

πτϩ σι καρ δι αν Θε ο νυμ φευτε αλλ η Φως τε το κυι ι

αν το θει ον και προ αι ω νι ον λαμ ψον μοι το φως το χαρ

μο συ νον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ε ξ α με τρη των α να γκων και θλι ψε ων και εξ εχ

θρων δυ σμε νων και συμ φο ρων βι ι ου λυ τρω θεις πα

ναχραν τε τη κρα ται α δυ να μει σα α νυ μνω με

γα λυ υ νω την α μετρον σδ συμ πα θει αν και την εις

ε με σδ πα ρα κλησιν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Ν υν πε ποι θως ε πι την σην κα τε φυ γον αν τι λη

ψιν κρα ται αν και προς την σην σκε ε πην ο λο ψυ χως

ε δρα μον και γο νυ κλινω δεσ ποι να και θρη νω και στε να

α ζω μη με πα ρι δης τον αθ λι ον των χρι στι α νων

κα τα φυ γι ον

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ο υ σι ω πη σω τξ βο αν τρα νο τα τα τα με

γα λει α τα σα ει μη γαρ συ κο ο ρη παν το τε

προ ι στα σο υ περ ε μξ πρε σβευ ου σατω Υι ω και

Θε ω ω σξ τις εκ το σξ τξ με κλυ δωνος και δει νων

κιν δυ νωνερ ρυ σα το

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ο υ ρα νι ας α ψι δος ο ρο φξρ γε Κυ ρι ε

και της Εκ κλη σι ας δο μη η τορ συ με στε ρε ω σον

εν τη α γα πη τη ση των ε φε των η α κρο

της των πι στων το στη ριγμα μο νε φι λανθρω πε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Α πο ρη σας εκ παν των ο δυ νη ρως κρα ζω σοι

προ φθα σον θερ μη προ στα σι ι α και σην βο η θει αν

δος μοιτω δξ λω σξ τω τα πει νω και α θλι ω

την σην αν τι ληψιν ε πι ζη τξ ξν τι θερ μως

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ε θαν μα στω σας ον τως νυν επ ε μοι δεσ ποινα

τας ευ ερ γε σι ας σδ κο ο ρη και τα ε λε η σδ

ο θεν δο ξα ζω σε και α νυ μνω και γε ραι ρω

την πολ λην και α μετρον κη δε μο νι αν σδ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ α ται γις με χει μα ζειτων συμ φο ρων δεσ ποινα

και των λυ πη ρων τρι κυ μι ι αι κα ταπον τι ζδ σιν

αλ λα προ φθα σα σα χει ρα μοι δος βο η θει ας

η θερ μη αν τι ληψις και προστα σι α μδ

Κ αι νυν και α ει και εις τδς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α λη θη Θε ο το κον ο μο λο γω δεσ ποινα

σε την τδ θα να τδ το κρα α τος ε ξα φα νι σα σαν

ως γαρ φυ σι ζω ος εκ των δε σμων των του α δου

προς ζωην ἀνηγάγεις γην μερευσαντα
 Δ ι α α σωσον α πο κιν δυ νων τας
 δε υ λας σε Θεο το κε ο τι παντες με τα Θε
 ον εις σε καταφευγομεν ως αρρηκτον τειχος και
 προοστασιαν
 Ε πι ι βλεψον εν ευμενεια πα
 νυ υμνητε Θεο το κε επι την εμην χαλε
 πην τω σωμα ατος κακωσιν και ι ασαι της ψυ
 χης μη το αλ γο ο ο ος

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἴτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἦχος Δι

Πρε σβει α θερ μη και τει χος α προ σμα α χη
τον ε λε ς πη γη τς κο σμκ κα τα φυ γι ον
εκ τε νως βο ω ω μεν σοι Θε ο το κε Δε
σποινα προ οφθα σον και εκ κιν δυ νων λυ τρωσαι η
μας η μο νη τα χε ως προ στα τευ ου σα

Ὠδὴ δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Γα ρ

Συ μκ ι σχυς Κυ ρι ε συ μκ και δυ να μις συ
Θε ο ος μκ συ μκ α γαλ λι α μα ο πα τρι κς
κολ πς μη λι πων και την η με τε ε ραν πτω χει αν
ε πι σκε ψα μενος δι ο συν τω Προ φη τη η Αβ βα
κςμ συ κραυ γα ζω τη δυ να μει σς δο ξα φι λαν
θρω πε

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Και πς λοι πον αλ λην ευ ρη σω αν τι λη ψιν που

πρo σφυ υ γω πx δε και σω θη σομαι τι να θερ μην ε

ξω βο η θον ^{δζ} θλι ψε σι τϑ βι ι ϑ και ζα λαις οι μοι κλο

ν8 μενος^{ος} εις σε μο νηνελ πι ζω ω και θαρ ρω και καν

χω μαι και προ στρε χω τη σκεπη σου σω στον με

1 περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ⁸²

ὁν τοῦ τα μὲν τὸν γὰρ κε ρὸν τοῦ ε λε δς οδ τὸν

πλ8 σι ι αις δω ρε αις δρο σι σαν τα την πα να θλι αν

και τα πει νην ^{δλ} πα ναγ νε ψυ χη η μδτων συμ φο ρων

και των θλιψεων ^{ος} και μινωφλογισθεισαν μεγαλυ

νω κη ρυτ τω ^{δλ} και προ στρε χω τη σκε πη σδ σω σον

με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

TL

Επὶ τὴν ἀγῶνιν σὲ τὴν παρθένον καὶ ἀσπίλον μοῦ

νην φε ε ρω τει χος α προ σμα χη τον κα τα φυ γη

σκε πηκραται αν ^Ω ο πλον σω τη ρι ι ας μη με πα ρι

δης τον α σωτον ελ πιν α πληπι σμε νων α σθε νων
συμ μα χι α θλι βο με νων χα ρα και αν τι λη
ψιν

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην

Πως ε χει πειν σκατ α χει αν δυ νη σομαι τας
α με ε τας οι κτιρ μας σδεσ ποι να τας την ε μην
παν το τε ψυχην δει νως πυ ρα με ε νηνως υ δωρ πε
ριδρο σι σαν τας αλλ ω της σης προ νοι ας και της ευ
ερ γε σι ας ης α φθονως αυ τος πα ρα πη λαν
σα

Ὡδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

Ινα τι με α πω σω α πο τς προ σω πς σς
το φως το α δυ τον και ε καλυψε με το αλ λο τρι
ον σκοτος τον δει λαι ον αλλ ε πι στρε ψον με και προς
το φωωτων εν το λων σς τας ο δς μα κα τευ θυ νον

δε ο μαι

περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

υ χα ρι στως βο ω σοι και ρε μη τρο παρ θε

νε και ρε θε ο νυμφε και ρε θει α σκε πη και ρε ο

πλον και τει χος α πορ θη τον και αι ρε προ στα σι α και

βο η θε ε και σω τη ρι α των εις σε προ ρε χον

των εκ πι στε ως

περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

ο ι μι σον τες με μα την βε λε μναν και ξι

φη και λα κκον ην τρε πι σαν και ε πι ζη τς σι το παν

α θλι ον σω μα σπα ρα ξαι μς και κα τα βι βα σαι

προ σην α γνη η ε πι ζη τς σιν αλλ εκ τς των προ

φθα σα σα σω σον με

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Α πο πα σης α να γ κης θλι ψε ως και νο

σὺ καὶ βλαβῆς με λυτρώσαι ^{δλ} καὶ τῇ σὺ νὰ μεί ^{Δ9} ἐν τῇ

σκεπῇ σὺ φύλαξον ἀπὸ τῶν ἐκ παντός κινδύν ^{Δ9}

καὶ ἐκ ἐχθρῶν τῶν πολεμῶν ^{δλ} καὶ μισῶν τῶν με

κόρη πὰν μνηστέρ ^{δλ}

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοιαύτας αἰώνας τῶν αἰ

ώνων ἀμήν ^{δλ}

Τι σοὶ δώρον προσάξω ^{δλ} τῆς εὐχαριστίας

ἀνθρώπων περὶ ἀπαλαύσ ^{δλ} των δωρημάτων ^{Δ9} καὶ τῆς σῆς

ἀμετρήτης χρηστότητος ^{δλ} τοι γὰρ ἔδωξας ^{Δ9} ὅ

μνολόγω καὶ μεγαλυνῶ ^{δλ} σὲ τὴν ἀφάτον πρὸς με

σὺ πάθει ἀν ^{δλ}

Ὁδὴ 5. Ὁ εἰρμός.

Τὴν δὲ ἐπέστης ἐκ χειρὸς Κυρίου καὶ

αὐτὴ ἀπαγγέλω μὴ τὰς θλίψεις ^{δλ} ὅτι κακῶν ἡ

ψυχὴ μὴ ἐπληήσθη ^{Δ9} καὶ ἡ ζωὴ μὴ τῶ ἀδηπρὸ

σηγίσει ^{δλ} καὶ δεομαι ὡς ἰώνας ^{Δ9} ἐκ φθοράς ὁ Θε

ος με α να γα γε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Τ α νε ε ε φη των λυ πη ρων ε κα λυ ψαν την

α θλι αν μσ ψυ χη ην και καρδι αν και σκο τα σμον εμ

ποι ου σι μοι κο ο ρη αλλ η γεν νη σα σα φως το α προ

σι τον α πε λα σον ταυ τα μα κρα τη εμ πνευ σει της θει

ας πρε σβει ας σ

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Π α ρα α α κλη σιν εν ταις θλι ψε σιν οι οι δα και

των νο σων ι α τρον σε γι νω σκω και παν τε λη συν

τριμ μον τσ θα να α τσ και πο τα μον της ζω ης α νε ξαν

τλη τον και παν των των εν συμ φο ραις τα χι νην και ο

ξει αν αν τι λη ψιν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Ο υ κρυ υ υ πτω σς τον βυ θον τσ ε λε ε ρς και

την βρυσιν των α πει ει ρων θαυματων και την πη γην
την α ε να ον ο οντως της προς ε με συμπαθειας σου
δε σποι να αλλ α πασιν ο μο λο γω και βο ω και
κη ρυτ τω και φθε γγομαι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην

Ε κυ υ υ κλωσαν αι τς βι ου με ζα α λαι ω σ
περ με λισσαι κη ρι ι ον παρθε νε και την ε μην κα
τα σχςσαι καρ δι ι αν κα τα τι τρω σκςσι βε λει των
θλι ψε ων αλλ ευ ροι μι σοι βο η θον και δι ω κτην
και ρυστην πα να χραν τε

Δ ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τς
δς δ λς σς Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε
ον εις σε κα τα φευγομεν ως αρ ρη κτον τει χος και
προ ο στα σι αν

Α α χραν τε η δι α λο γον τον Λο ο

γον α νερ μη νευ τως Δ⁹ επ ε σχα των των η με ρων
 τε κου σα δυ σωπησον γ² ως ε χσ σα μη τρι κην πα
 αρρη σι α α α αν ρ²

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν φάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς Ἀμήν.

Κοντάκιον. ᾠχος β'. Αὐτόμελον.

ᾠχος Δι Θ

Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
 σχυν τε Δ⁹ με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
 α θε τε ε⁶ μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
 φω νας Δ⁹ α λλα προ φθα σον ως α γα θη Δ⁹ εις την
 βο η θει αν η μων Δ⁹ των πι ι στως κραυ γα ζο ον

των σοι τα α χυ νον εις πρε σβει ει αν και σπευ
 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου
 σα α ει Θε ο το κε των τι μων των σε

Ἦχος Βου

Ε κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α
 θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου
 (δισ)

Ο ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ
 ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ
 με νοι (δισ)

Δόξα...

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται
 και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυνε ται τη Τρι α
 δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

Καὶ νῦν...

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα

α ρι τος ρει ειθρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι
ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Ἦχος Βου

Μ νη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου
εν πα ση γε νε α και γε νε α

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Τ ου ο νο μα το ος σθ μνη σθη η η η η
σο μαι εν πα α α ση γε νε α και γε νε α α
α α α

ἢ ἕτερον εἰς ἦχον β'.

Ἦχος Δι

Μ νη σθη η σο μαι τσ ο νο μα το ος σθ
εν πα ση γε νε α και γε νε α

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Τ ου ο νο μα τος σθ μνη σθη η σο μαι εν πα

ση γε νε α και γε νε α α α

Ὁ ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου, τὸ Ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς· (Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἥ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεῖα. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εἶτα·

Ἦχος Δι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Πα τερ Λο γε Πνε ευ μα Τρι ας η εν μο να δι ε ξα

λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

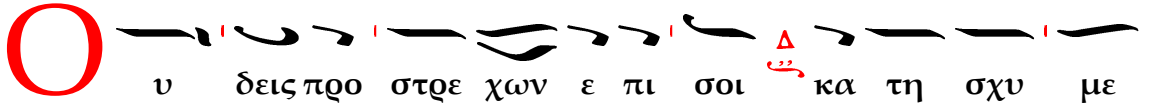
νων Α μην Ζ' Ταις της Θε ο το ο κς προ σβει αις ε λε
 η μον Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα
 των Δ

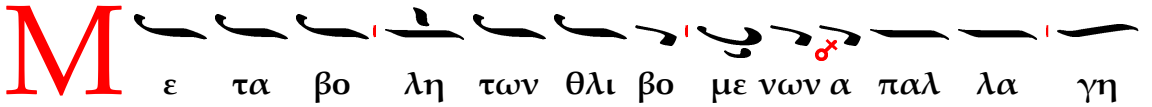
Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μς Δ

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Δι

Μ η κα τα πι στευ σης με αν θρω πι νη προ ο στα
 σι α Δ Πα να γι α Δε σποι να αλ λα δε ξαι δε
 ε η σιν τς ι κε τς σς θλι ψις γα αρ ε χει
 με φε ε ρειν ου δυ ναμαι των δαι μο ο νων τα το
 ξευ μα τα σκε πην ου κε κτημαι ου δε πς προ σφυ γω
 ο αθ λι ος παν το θεν πο λε μς με νος και πα ρα μυ
 θι αν ουκ ε χω πλην σς Δεσ ποι να τς κο σμς ελ πις και
 προ στα σι α των πι ςων μη μς πα ρι δης την
 δε η σιν Δ το συμ φε ρον ποι οι η η σο ον

 Ο υ δεις προ στρε χων ε πι σοι κα τη σχυ με
 νος α πο σθ εκ πο ρευ ε ται αγ νη Παρ θε νε Θε
 ε ο το κε αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα
 νει το δω ρη μα προς το συμ φερον της αι τη σε ε
 ω ως

 Με τα βο λη των θλι βο με νων α παλ λα γη
 των α σθε νων των υ παρ χσ σα Θε ο το κε ε Παρ θε
 νε σω ζε πο λιν και λα ον των πο λε μς με νων η η
 ει ρη νη των χει μα ζο με νων η η γα λη νη
 μο νη προ στα σι α των πι στω ω ων

Ὁ ἱερεύς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμνημονεύθη ἐν τοῖς ἅνω)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἐορτάζεται) καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ τό· Κύριε, ἐλέησον, **τετράκις ἀνὰ τρίς.**
Ὁ ἱερεὺς· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς
 σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ
 ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Εἵτα, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ' Νη

Π αἰ αἰ δες Ε βραιων εν κα μι ι νω **Δ** κα τε

πα τησαν την φλο γα θαρ σα λε ως **ν** και εις δρο στον το

πυρ με τεβαλ λον βο ω ωντες **Δ** ευ λο γη τος ει Κυ ρι

ι ε **Δ** ο Θε ος εις τας αι ω νας **ν**

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας **ν**

Φ ω ως η τε κς σα Θε ο το ο κε **Δ** σκο τι

σθεν τα με νυ κτι α μαρ τη μα των **ν** φω τα γω γη σον

συ φω τος ου σα δο χει ει ον **Δ** το κα θα ρο και α μω

ω μον **Δ** ι να πο θω σε δο ξα ζω **ν**

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας **ν**

Σ κε ε πη γε νς και προ στα σι ι α **Δ** και αν

τι ληψις και καν αυ χη μα παρ θε νε **ν** γυ μνω θεν τι

μοι νυν α πασης βο η θει ει ας α βο η θη των

δυ να α μισ και ελ πικ α πηλ πισμενων

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ο ο λη ψυ χη και δι α νοι οι α και καρ

δι α σοι και χει λε σι δο ξα ζω α πο λαυ σας των

σων με γα λων χα ρι σμα α των αλλ ω της σης χρη στο

τη η τος και α πει ρων σθ θαυματων

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ν αι ω

νων α μην

Β λε ε ψον ι λε ω ομ μα τι ι σθ και ε πι

σκεψαι την κα κω σιν ην ε χω και δει νων συμ φο ρων

και βλα βης και κιν δυ υ νων και πει ρα σμων με λυ τρω ω

σαι α με τρη τω σθ ε λε ει

Ὁδὴ ἡ. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ Νη

Τ ον εν Ο ρει α γι ω δο ξα σθε εν τα και εν

Βα τω πυ ρι το της Α ει παρθε ν8 τω Μω υ ση
μυ στη ρι ον γνω ρι σαντα α Κυ ρι ον υ μνει τε και
υ περ υ ψ8 8 τε εις παν τας τ8ς αι ω νας

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Δ ι α σπλαγχνα ε λε 8ς σ8 παρ θε ε νε μη πα

ρι δης σε μνη πον τ8 με νον με σα λω βι ο τι κων

κυ μα των αλ λα δι 88 μοι οι χει ρα βο η θει ας και

τα πον τ8 με ε νω κα κω σε σι τ8 βι ου

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Π ε ρι στασεις και θλι ψεις και α να αγκαι ευ ρο

σαν με α γνη και συμ φο ραι τ8 βι ου και πει ρα σμοι

με παν το θεν ε κυ κλω σα αν αλ λα προ στη θι μοι

και αν τι λα β8 8 μ8 τη κρα ται α σ8σκεπη

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ε ν ταις ζα λαις ε φευ ρον σε λι με ε να εν ταις

λυ παις χα ραν και ευ φρο συ νην και εν τοις νο σοις τα

χι νην βο η θει α αν και εν τοις κιν δυ νοις ρυ στιν

και προ στα α τιν εν τοις πει ρα τη ρι οις

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω ναστων αι ω

νων α μην

Χ αι ρε θρο νε πυ ρι μορ φε Κυ ρι ι ου χαι ρε

θει α και μαν να δο χε στα μνε χαι ρε χου ση λυ χνι α

λαμ πας ασ βε στε ε χαι ρε των παρ θε νων δο ξα

και μη τε ε ρων ω ρα ι σμα και κλε ος

ἐτέρα θέσις: ω ρα ι σμα και κλε ος

Ὡδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ε ξε στη ε πι του τω ο ου ρα νος και της

γης κα τε πλα γη τα πε ρα τα ο τι Θε ος ω φθη τοις

αν θρω ποις σω μα τι κως και η γα στη ρ σου γε γονεν

ευ ρυ χω ρο τε ρα των ου ρα νων δι ο σε Θε ο

το κε Αγ γε λων και αν θρω πων τα ξι αρ χι αι με

γα λυ νου σι

περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

ρος τι να κα τα φυ γω αλ λην α γνη που προσ

δρα μω λοι πον και σω θη σο μαι που πο ρευ θω ποι αν δε

ε φευ ρω κα τα φυ γην ποι αν θερ μην αν τι λη ψιν ποι

αν εν ταις θλι ψε σι βο η θον εις σε μο νην ελ πι

ζω εις σε μο νην καυ χω μαι και ε πι σε θαρ ρων κα

τε φυ γον

περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

υκ ε στιν α ριθ μι σα σθαι δυ να τον με

γα λει α τα σα θε ο νυμφευ τε και τον βυ θον τον α

νε ξε ρευ νη τον ε χει πειν των υ περ νην θαν μα

των σδ των τε τε λε σμενων δι η νε κως τοις πο θω σε

τι μω σι και πι στει προ σκυ νη σιν ως α λη θη Θε

ου λο χευ τρι αν

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Ε ν υ μνοις ευ χα ριστοις δο ξο λο γω και γε

ραι ρω το α μετρον ε λε ος και την πολ λην δυ να μιν

σθ πα σιν ο μο λο γω και τας ευ ερ γε σι ας σθ

ας υ πε ρε κε νω σας εις ε με κη ρυτ τω με γα

λυ νω ψυ χη τε και καρ δι α και λο γι σμω και γλωσ

ση παν το τε

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Τ ην δε η σιν μθ δε ξαι την πε νι χραν και κλαυθ

μον μη πα ρι δης και δα κρυ α και στε να γ μον αλλ αν τι

λα βθ μθ ως α γα θη και τας αι τη σεις πλη ρω σον

δυ να σαι γαρ παν τα ως παν σθε νθς Δε σπο τθ Θε ος

μη τηρ ει νευ σεις ε τι μονον προς την ε μην οικτραν

τα πει νω σιν

Καὶ εὐθύς, τό·

A ξι ον ε ξιν ως α λη θως μα κα ρι
 ζειν σε την Θε ο το ο ο ο κον την α ει μα κα
 ρι ζον και πανα μω μη τον και μη η τε ρα τδ δ
 Θε δ ημων

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρδ βιμ και εν δο
 ξο τε ε ρα α αν α συ γκρι ι τως των Σε ρα
 φιμ την α δι α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε
 κδ δ σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα
 λυ νο μεν

Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν ναόν, ἢ τὸν οἶκον
 ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα
 Μεγαλυνάρια.

T ην υ ψη λο τε ρα αν των ου ρα νων και κα
 θα ρο τε ραν λα μπη δο ο νων η λι α κων τη ην λυ
 τρω σα με νην η μα ας εκ της κα τα ρας την Δε σποι
 ναν τδ κο σμδ υμ νοις τι μη σω μεν

A πο των πολ λω ων μα μαρ τι ων α σθε

νει το σωω μα α σθε νει μὲ καὶ ἡ ψυ χη ^δ πρὸς σε

κα τα φε ευ γω την Κε χα ρι τω με ε νην ^γ ελ πις

α πηλ πι σμε ε νων συ υ μοι βο η θη σον ^δ

Δ ε σποι να καὶ Μη τη ηρ τῶ Λυ τρω τῶ ^δ δε ξαι

πα ρα κλησεις α να ξι ι ων σων ι κε των ^δ ι ι να

με σι τευ σης πρὸς το ον εκ σῶ τε χθεν τα ^δ ω Δε σποι

να τῶ κο σμῶ γε νου με σι τρι α ^δ

Ψ αλ λο μεν προ θυ υ μως σοι την ω δην ^δ νυν τη

πα νυμ νη η τω Θε ο το κω χαρ μο νι κως ^δ με τα

τῶ Προ δρο ο μὲ καὶ παν των των Α γι ι ων ^γ δυ

σω πει Θε ο το ο κε τῶ οικτει ρη ησαι η μας ^δ

Α λα λα τα χει λη των α σε βων ^δ των μη προ

σκυ νων των την ει κο ο να σῶ την σε πτην ^δ τη ην ι στο

ρη θει σαν υ πο ο τῶ Α πο στο λῶ ^δ Λῶ κα ι ε

ρω τα τῶ την Ο δη γη τρι αν ^δ

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἶτα·

Π α σαι των Α γγε ε λων αι ζρα τι αι Προδρο
με Κυ υ ρι ι ς Α πο στο ο λων η δω δε
κας οι Α γι οι Πα αν τες με τα της Θε ο το ο
κς ποι η σα τε πρε σβει ει αν εις το σω θη η ναι
η μα α α ας

Ὁ ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
(ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου·
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

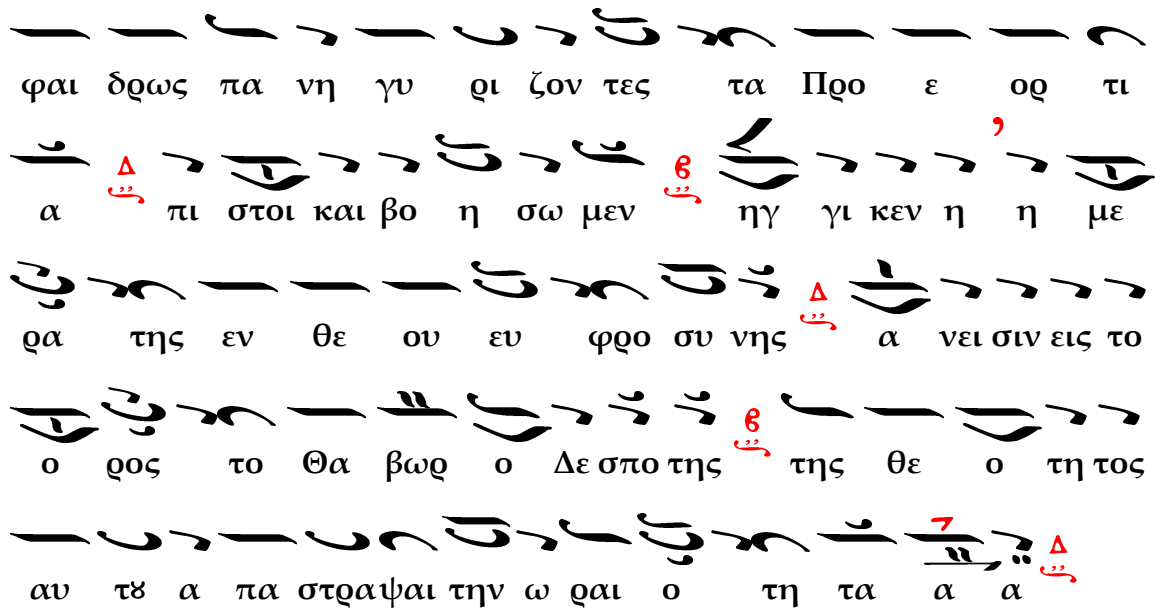
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. Τῆς Ἑορτῆς ἁπαξ.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ

Χ ρι στς την Με τα μορ φω σιν πα νη γυ ρι σω μεν

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν φάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ Μονὴν) καὶ τὴν πόλιν (ἡ κώμην, ἡ χώραν, ἡ νῆσον) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην· καὶ ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν· καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἄσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς ποιεῖ ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

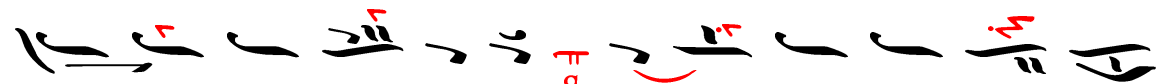
[Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἐξαποστειλάρια τῶν Παρακλήσεων, ἀναλυτικῶς, ὡς ψάλλονται παρ' Ἰωάννου Ἀρβανίτου.

Ἦχος Γα ς

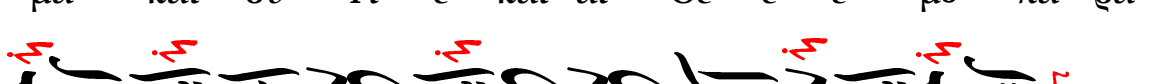
Α — — — — — πο στο λοι εκ πε ρα α α α α τω

 ω ω ω ω ω ων ^π₉ συ υν α θροι οι σθεν

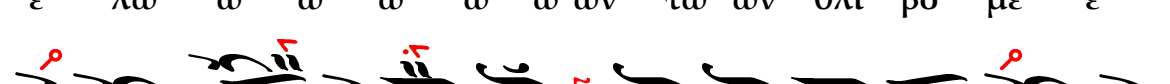
 τε ε ες εν θα α α α δε ^ρ₂ Γεθ ση μα

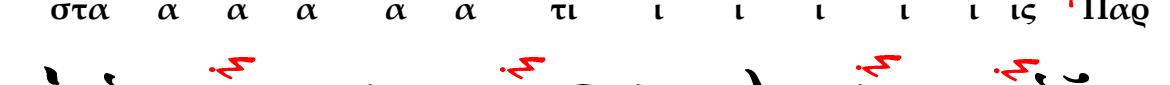
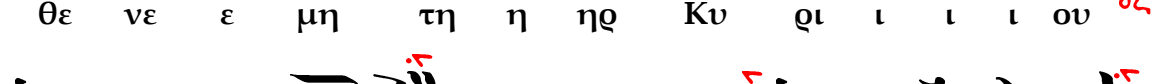
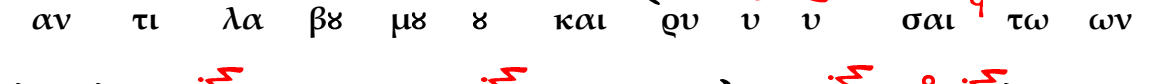
 νη τω χω ρι ι ι ι ι ω ω ω ω ω ω

 ω ^π₉ κη δευ σα α τε μϝ ϝ ϝ το σω ω ω ω

 μα ^ρ₂ και συ Υι ε και αι Θε ε ε μϝ ^Δ₉ πα ρα

 α λα α βε μϝ ϝ ϝ το πνε ε ε ευ μα ^ρ₂

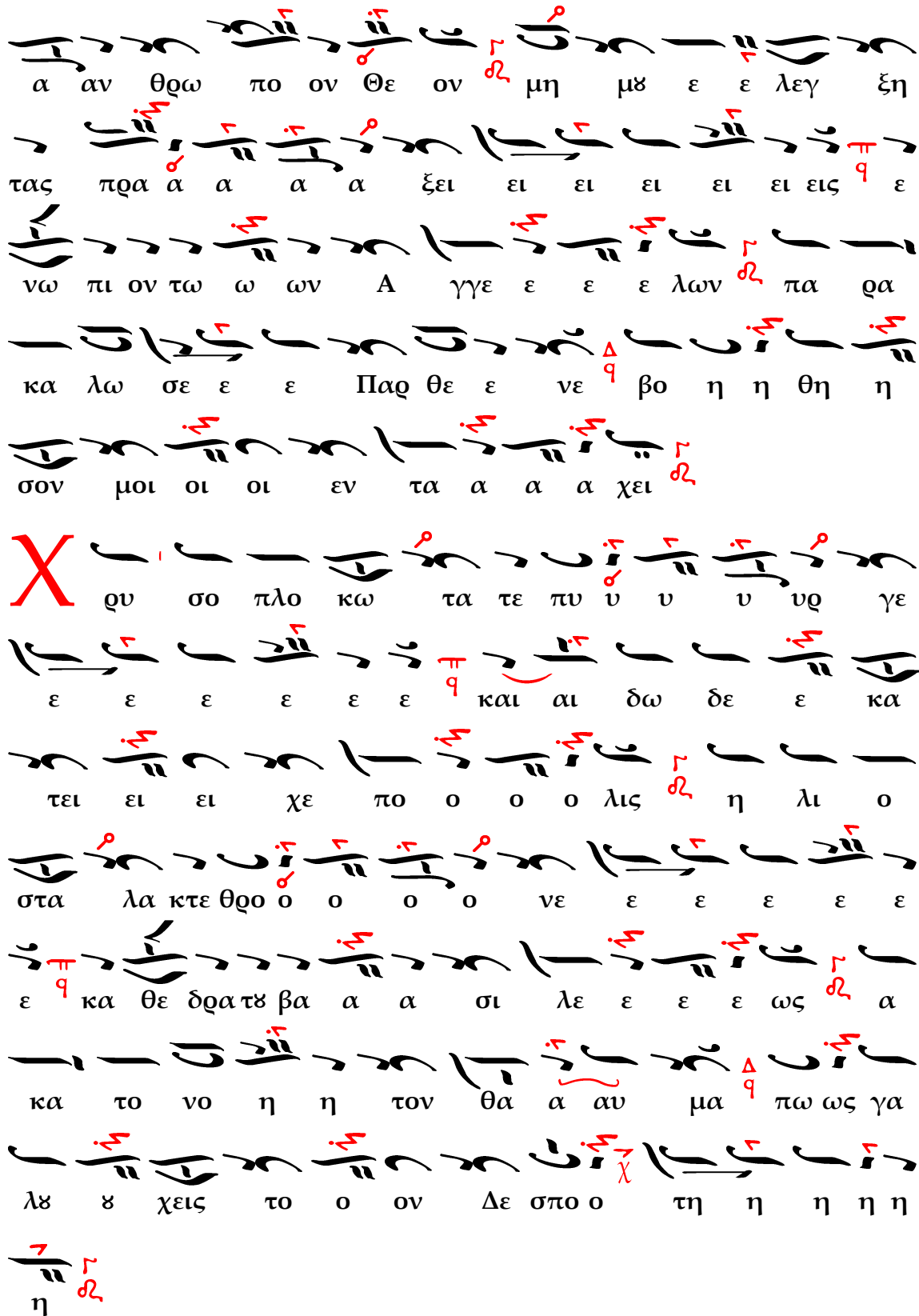
Ο
 γλυ κα σμος των Α γγε ε ε ε ε

 ε λω ω ω ω ω ων ^π₉ τω ων θλι βο με ε

 ε νων η η χα ρα ^ρ₂ Χρι στι α νων η προ

 στα α α α α α τι ι ι ι ι ι ις ^π₉ Παρ

 θε νε ε μη τη η ηρ Κυ ρι ι ι ι ου ^ρ₂

 αν τι λα βϝ μϝ ϝ και ρυ υ υ σαι ^Δ₉ τω ων

 αι ω ω νι ω ω ων βα σα α α ανων ^ρ₂

Κ
 αι σε με ε σι τρι αν ε ε ε ε ε

 ε χω ω ω ω ω ω ω ^π₉ προ ος τον φι λα α

Ὁ ἱερεὺς· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.